

Pro někoho duchovní obnova, pro jiného poznávání nových přátel, pro dalšího ztišení a únik z reality. Každý účastník přijíždí do malé vesničky Taizé na jihu Francie s odlišným očekáváním. Do zdejšího areálu se každý týden sjíždí více než dva tisíce lidí různého věku, národnosti a náboženského vyznání za účelem strávení času ve skromnosti a duchovnu. Každý den se k pravidelné modlitbě schází zhruba sto bratří nejrůznějších křesťanských vyznání, kteří v Taizé trvale přebývají. Ty chvíle, kdy několik tisíc mladých účastníků sedí spolu s nimi v kostele, modlí se a zpívá zpěvy, jsou neskutečně speciální. Dokonale totiž podtrhují jeden z hlavních záměrů samotného založení komunity Taizé, tedy sjednocení lidí vyznávající odlišná náboženství. V těchto okamžicích společné modlitby je ve vzduchu cítit právě ona pospolitost přítomných lidí, které kromě víry v Boha nic jiného nespojuje. Ostatně, seznamování a poznávání lidí se snaží vedení komunity zapojit do běžného denního programu. Součástí každého dne je takzvaná Biblická hodina, po níž následuje posezení v náhodných skupinkách přibližně po deseti lidech. Jeden z bratrů nejprve probere s přítomnými úryvek z Bible a poté se účastníci odeberou do skupin. Rozmlouvají o hlubokých duchovních tématech, čímž sami sebe rychle, ale o to důvěrněji poznávají. Některým, zejména introvertnějším jedincům, není sdílení ve skupinkách příjemné, ale většině se povídání s lidmi zamlouvá. Zábavnou část pobytu tvoří dobrovolnické práce. Lidé si mohou vybrat ze seznamu několika činností, které přispívají k chodu celé komunity Taizé: od vaření, přes umývání nádobí, péče o děti, úklid kostela až po zpívání ve sboru. Pokud jde ovšem o obohacení duchovní, rozhodně stojí za to navštívit Silence Garden. Do velké zahrady na samotném kraji areálu si chodí lidé utřídit myšlenky a vyčistit si hlavu. Silence Garden je jedno z mála míst v areálu, kde člověk může být skutečně sám, což je po celém dni mezi lidmi velice příjemné. Je zde možné úplně se zastavit a nechat plynout myšlenky všemi směry. Přestože dny v Taizé probíhají podobně, je každý něčím výjimečný. Malebnost malé vesnice v kombinaci se společenstvím věřících lidí a duchovním programem působí zkrátka tak poklidně, že po týdnu pobytu na návrat do Čech není ani pomyslení. Tahle skromnost zkrátka (občas) stojí za to.

Lucie 20 let, sv. Vojtěch v Dejvicích